

L. Troçki

Katalonya'da Ulusal Sorun

Tarih: 13 Temmuz 1931.

Çeviri Tarihi: [Marksist Tutum](#).

MIA'dan Çeviri: 2004.

Bir kez daha İspanya devriminin kapıya dayanan sorunları hakkında.

1. İşçi ve Köylü Bloğunun “önderi” Maurin, ayrılıkçı bakış açısını paylaşmaktadır. Belli tereddütlerden sonra, küçük-burjuva milliyetçiliğin sol kanadı ile uzlaşmıştır. Katalan küçük-burjuva milliyetçiliğinin mevcut durumda ilerici olduğunu zaten yazdım; ama bir şartla: Etkinliğini komünizm safları dışında geliştirmesi ve daima komünist eleştirinin darbeleri altında olması. Küçük-burjuva milliyetçiliğinin kendisini komünizm bayrağı altında gizlemesine izin vermek, aynı zamanda, proleter öncüye hain bir darbe indirmek ve küçük-burjuva milliyetçiliğinin ilerici anlamını yıkmak anlamına gelir.

2. Ayrılıkçılık programı neyi ifade eder? İspanya'nın ekonomik ve politik yönden parçalanmasını, ya da başka bir deyişle, İber Yarımadası'nın, gümrük duvarları tarafından bölünen bağımsız devletleriyle ve bağımsız Hispanik savaşlar yürüten bağımsız ordularıyla bir tür Balkan Yarımadası'na dönüşmesini. Şüphesiz akıllı Maurin bunu istemediğini söyleyecektir. Fakat programların kendi mantıkları vardır; Maurin'in sahip olmadığı şey de budur.

3. İspanya'nın ekonomik yönden parçalanması, İspanya'nın çeşitli partilerinden işçi ve köylülerin çıkarına mıdır? Zerre kadar değil. Çünkü, kendi kaderini tayin hakkı için kesin mücadeleyi ayrılıkçılık propagandasıyla özdeşleştirmek, ölümcül bir iş yapmak anlamına gelmektedir. Bizim programımız, ekonomik birliğin vazgeçilmez devamıyla birlikte Hispanik federasyondan yanadır. Kesinlikle bu programı *burjuvazinin ordularının yardımıyla* İspanya'nın ezilen uluslarına *zorla kabul ettirmek* gibi bir amacımız yoktur. Bu anlamda, bizler içtenlikle kendi kaderini tayin hakkından yanayız. Eğer Katalonya ayrılırsa, Katalonya'nın komünist azınlığının, İspanya'nınkiler gibi, federasyon için mücadele yürütmesi gerekir.

4. Balkanlar'da, savaş öncesinde eski Sosyal Demokrasi, ayrılan devletlerce yaratılan tımarhaneden çıkış yolu olarak, demokratik Balkan federasyonu sloganını ileri sürmekteydi. Bugün Balkanlar'daki komünist slogan, Balkan Sovyet Federasyonudur (sırası gelmişken, Komintern Balkan Sovyet

Federasyonu sloganını benimsedi, ama aynı zamanda bu sloganı Avrupa için reddetti!). Bu koşullar altında, nasıl İspanyol yarımadasının Balkanlaştırılması sloganını benimseyebiliriz? Bu korkunç değil mi?

5. Sendikalistler, ya da en azından belli liderleri, ayrılıkçılığa karşı gerekirse elde silah mücadele edeceklerini bildirmektedirler. Bu durumda, komünistler ve sendikalistler kendilerini barikatların karşıt taraflarında bulurlar, çünkü komünistler ayrılıkçı hayalleri paylaşmaksızın onları eleştirirken, bunun tersi olarak da emperyalizmin cellâtlarına ve onların sendikalist dalkavuklarına yılmadan karşı koymalıdır.

6. Küçük-burjuvazi –komünistlerin öğüt ve eleştirisine karşı– İspanya’yı parçalamayı başarırsa, böyle bir rejimin olumsuz sonuçlarının açığa çıkması fazla uzun sürmeyecektir. İspanya’nın çeşitli kesimlerindeki işçi ve köylüler çabucak şu karara varacaklardır: Evet, komünistler haklıydı. Ama bu kesinlikle, Maurin’in programı için üzerimize zerre kadar sorumluluk almamamız gerektiği anlamına gelir.

7. Monatte, İspanyol sendikalistlerinin yeni bir “sendikalist devlet” yaratacaklarını ümit etmektedir. Bunun yerine, Monatte’ın İspanyol dostları kendilerini başarılı bir şekilde burjuva devletine eklemiyorlar. Bu, ördek yumurtaları üzerine oturan talihsiz tavuğun hikâyesidir. Bugün İspanyol sendikalistlerinin söylediklerinin ve yaptıklarının tümünü takip etmek çok önemlidir. Bu, Fransa’daki Sol Muhalefet’e, Fransız anarko-sendikalizmine sert bir darbe indirmek için olanaklar açacaktır. Bir an bile şüphe edilemez ki, devrimci durumlar altında anarko-sendikalistler her adımda kendi kendilerini gözden düşüreceklerdir.

Sendikalistlerin parlak düşüncesi, Cortes’e katılmaksızın onu kontrol etmekten ibarettir! Devrimci şiddet kullanmak, iktidar için mücadele etmek, iktidarı ele geçirmek; tüm bunlara izin verilmez. Onun yerine, iktidardaki burjuvazinin “kontrolü”nü tavsiye ederler. Görkemli bir tablo: Burjuvazi kahvaltı yapar, öğle yemeği yer, akşam yemeği yer, ve sendikalistlerin önderlik ettiği proletarya bu işleri “kontrol eder”; boş bir mideyle.

13 Temmuz 1931
